

תת"ע 13601/04/20 - מדינת ישראל נגד עשור יוסף חיים

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 13601-04-20 מדינת ישראל נ' חיים
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד ליטמן

נגד

עשור יוסף חיים

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד פלסיוס קליין

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 15.4.20, בסמוך לשעה 22:40, נהג הנאשם באופנוע, בכביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 5.6, נעצר לבדיקה במחסום משטרה ונמצא כי ביום 3.4.20, נפסל רישונו על ידי קצין משטרה, בהקשר לעבירה של נהיגה במהירות מופרזת.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, ביקש תחילה את ביטול כתב האישום, מהטעם של "הגנה מן הצדק", כמפורט ב-נ/1, המאשימה הגישה תגובתה, כמפורט ב-ת/1 ולאחר שבקשת ההגנה נדחתה, במפורט בהחלטתי מיום 28.10.20, כפר בכל עובדות כתב האישום.

כמו כן, נדונו בקשות המאשימה לתיקון כתב האישום והתנגדויות ההגנה, כמפורט בהחלטות קודמות.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 - רס"ל אוהד אליאסי, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/2 - דו"ח הזמנה לדין ת/3 - מזכר.

עד תביעה מספר 2 (נרשם בטעות ע"ת 3 - ש.ק.) - מפקח רותם לוי חדד מטעמו טופס השימוע שערך לנאשם, שסומן ת/4 (נרשם בטעות ת/3 - ש.ק.)

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, העדויות שנשמעו מטעמה והראיות שהוגשו:

ביום 3.4.20, בשעה 02:40, ערך עד תביעה 2 שימוע לנאשם, שנחשד בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, בהיותו נהג חדש וללא מלווה כנדרש, מהשעה 02:10 באותו היום.

הנאשם זוהה על ידי העד, באמצעות "תמונה במסוף", כפי שנרשם ב-4/ת, תיעד את גרסתו לגבי העבירות שבביצוען נחשד והחליט על פסילתו למשך 30 יום, מחמת מסוכנות - היותו נהג חדש ונהיגה, לכאורה, במהירות של 178 קמ"ש.

רישיונו של הנאשם לא נמסר לעד, שציין כי הרישיון לא היה ברשותו של הנאשם וכי הוסבר לו כי עליו ליתן תצהיר, חלף הרישיון, על מנת שמניין הפסילה יחל.

העד נחקר ואישר כי זיהה את הנהג שהיה מולו, הנאשם, באמצעות תמונה במסוף המשטרתי וכי לא צירף את תיעוד הזיהוי, לטופס השימוע, שכן, אין צורך בכך.

על אף האמור, נהג הנאשם באופן, כמפורט בכתב האישום, תוך תקופת הפסילה. לעד תביעה 1, שעצר אותו לבדיקה במחסום, אמר הנאשם כי נאמר לו שהוא יכול להמשיך לנהוג באופן. ב-3/ת, ציין העד, כי הנאשם הציג בפניו רישיון נהיגה וטען כי בצרפת נהוג שאפשר להמשיך לנהוג ברכב דו גלגלי.

העד נחקר ואישר כי היה במחסום משטרתי, עם שוטרים נוספים, אך העיד כי רק הוא טיפל בנאשם וכי מצא כי הוא פסול מנהיגה, לאחר שבדק אותו במסוף המשטרתי, אך לא צירף אסמכתא על הבדיקה, כאמור.

העד נשאל ולא ידע להשיב מדוע ערך את 3/ת, 4 ימים לאחר האירוע.

פרשת ההגנה

הנאשם לא התייצב לאף אחד מהדיונים שהתקיימו בעניינו וויתר על זכותו להעיד להגנתו, אף כי ניתנה להגנה הזדמנות נוספת, על הדחיות שניתנו ממילא, להביאו לעדות.

למעט נ/1, שכותרתו "עתירה לביטול כתב אישום על בסיס הגנה מן הצדק", אך הוא מתייחס למעשה לראיות שבתיק, לא הגישה ההגנה כל ראיה מצדה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי עדויות המאשימה, בחנתי את ראיות הצדדים וסיכומיהם, לא נותר בליבי ספק כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הסנגור, בסיכומיו, שב וטען כנגד בקשותיה של המאשימה לתקן את כתב האישום, לאחר הכפירה ובמהלך הדיונים.

אכן, אין ספק כי מחובתה של המאשימה להגיש כתב אישום מפורט ומדויק ככל שניתן, כבר בתחילת ההליך, מבלי להזדקק לתיקונו ובוודאי, מבלי להזדקק לשני תיקונים, אך הן המחוקק והן הפסיקה נתנו דעתם לסיטואציה זו וקבעו, כי למאשימה הזכות לבקש את תיקון כתב האישום, כמעט בכל שלב וכי על בית המשפט לשקול שיקול אחד משמעותי והוא, פגיעה בהגנת הנאשם.

כמפורט בהחלטותי הקודמות, התיקונים שהתבקשו על ידי המאשימה, לא היה בהם כדי להפגיע את ההגנה, שכן מדובר היה בעדים ו/או מסמכים, שהיו בתיק החקירה מראשיתו ולכן, מצאתי כי הגנת הנאשם לא תיפגע ואין באמור בסיכומי הסנגור, כדי לשנות מההחלטות שבנדון.

המסכת העובדתית עליה מתבססת עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עוסקת בשני אדנים - הפסילה והידיעה אודותיה והנהיגה עצמה.

באשר לפסילה והידיעה אודותיה, הרי שבעניינו של הנאשם שבפני, העיד ע"ת 2, בהתייחס לטופס השימוע והפסילה, שערך לנאשם ועדותו עשתה עלי רשם אמין. לא מצאתי כל סיבה לחייב את העד לצרף תמונה של הנאשם לטופס, מקום בו העיד בבית המשפט, באופן אמין כאמור, כי זיהה את הנהג מולו כנאשם, באמצעות תמונה במסוף המשטרה. עוד אציין, כי פרטיו המלאים של הנאשם, לרבות מספר רישיון נהיגה, מספר ת.ז וכתובתו, נרשמו בטופס.

הנאשם, כאמור לעיל, ויתר על זכותו להעיד להגנתו ומכאן שוויתר על ההזדמנות להציג את גרסתו בפני בית המשפט ולהיחקר בחקירה נגדית. שתיקה זו, כאמור בחוק ובפסיקה, יכולה להוות חיזוק לראיות המאשימה.

ברע"פ 1441/12 ליטני נגד מדינת ישראל, נאמר:

"אוסף, בבחינת למעלה מן הנדרש, כי אף לגופו של עניין דין הבקשה להידחות. בית המשפט לתעבורה קבע כי גרסת התביעה מקובלת עליו וכי שתיקת המבקשת משמשת כחיזוק לגרסה זו. בית המשפט המחוזי קבע שאין מקום להתערב במסקנתו של בית המשפט לתעבורה וקביעתו זו מקובלת עלי. השוטר שהעיד מטעם המשיבה בבית המשפט לתעבורה העיד כי המבקשת אמרה לו לאחר התאונה כי היא זו שנהגה ברכב. לגרסה זו של המשיבה לא הציגה המבקשת כל תשתית עובדתית חלופית, היא לא העידה בעצמה, ולא הציגה עדים אחרים שיכולים לתמוך בגרסתה לפיה היא לא נהגה ברכב. כך, גרסתה העובדתית החלופית של המבקשת לאירועים המתוארים בכתב האישום אינה מבוססת כלל. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי".

כך גם בעניינו - הנאשם לא התייצב בבית המשפט, לא הציג גרסה, לא הציג כל ראיה ולמעשה, לא ברור לי מה טוענת ההגנה - האם אדם אחר התחזה בשמו ופרטיו של הנאשם בשני אירועים שונים, הן במועד הפסילה והן במועד הנהיגה? האם לטעות בזיהוי ואם כן, במועד הפסילה, במועד הנהיגה או בשני המקרים?

גם מעיון ב-1/נ, לא ניתן ללמוד מה היא טענת ההגנה לגופן של עובדות.

מכאן, אני קובעת כי היסוד של **פסילה וידיעה**, הוכח כנדרש על ידי המאשימה.

באשר ליסוד של נהיגה, הרי שגם כאן, הימנעות הנאשם מעדות בבית המשפט, מהווה חיזוק לראיות המאשימה. מעדותו של ע"ת 1, עולה כי עצר את הנאשם במחסום משטרה לבדיקה, בתקופת הסגר ומצא, נוסף על עבירה של הפרת תקנות הסגר, כי הוא פסול מנהיגה וזאת על פי המסוף המשטרתי. גם כאן, לא מצאתי כל יסוד לטענת הסנגור, כי היה על העד לצרף אסמכתא על הבדיקה במסוף ודי במסמכים שערך ועדותו בבית המשפט.

באשר לטענה כי שוטרים נוספים במחסום, לא ערכו תרשומת כלשהי, הרי שהעד העיד כי רק הוא טיפל בנאשם, הסנגור לא הבהיר מה בדיוק יכלו אותם עדים לכאוריים לתרום להגנת הנאשם וכאמור **ברע"פ 271/16 ילנה שפיר נגד מדינת ישראל**:

"אוסף, למעלה מן הצורך, כי אין בידי לקבל את השגותיה של המבקשת גם לגופו של עניין. אשר לטענה, לפיה היה מקום לזמן לעדות את השוטרת הנוספת שנכחה בעת עיכובה של המבקשת לבדיקת השכרות, הרי שלטעמי, אין בטענה זו כל ממש. בית המשפט לתעבורה מצא כמהימנה את עדותו של השוטר שערך למבקשת את בדיקת השכרות, כאשר מדבריו עלה כי השוטרת הנוספת לא הייתה מעורבת בבדיקת השכרות שנערכה למבקשת"

וברע"פ 7826/12 קובי יוספי נגד מדינת ישראל :

"ולבסוף, ככל ששוטרים נוספים שהיו בשטח לא יכלו להוסיף לעדות השוטר המעיד, לא היה הכרח להביאם, משיקולי שכל ישר וחסכון במשאבי ציבור; לשכל הישר מקום כבוד במחוזותינו. כמובן מי שבידו להוסיף נדבכי ראיות או לחזקן, הבאתו לעדות ראוייה ונחוצה, אך חוששני כי אין זה המקרה".

לגבי ת/3 והעובדה כי נרשם בחלופ 4 ימים, ללא כל הסבר, הרי שאין צורך להזדקק למסמך זה לצורך הרשעת הנאשם ואין בו כדי להשליך על אמינותם של העד או של ת/2 שערך.

מכאן, אני קובעת כי היסוד של **נהיגה**, הוכח כנדרש על ידי המאשימה.

לסיכום, משהוכיחה המאשימה את היסודות נדרשים, כמפורט לעיל, הרי שעמדה בנטל המוטל עליה וביתר שאת, נוכח שתיקת הנאשם ולפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשפ"א, 04 מאי 2021, במעמד המאשימה בלבד.

